

„Čo odráža srdce?“

Suspírium: „V tvojom chráme, Bože, rozjíname o tvojej milosti. Ako tvoje meno, Bože, tak i tvoja chvála sa šíri až po končiny zeme. Tvoja pravica je plná spravodlivosti. Pre tvoje súdy raduje sa vrch Sion a judské dcéry jasajú.“ (Žalm 48, 10-12) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 293. 1. verš: „Ó, vieru svojho Pána aj teraz vyznajme,..."

Pozdrav: „V nasledujúcu noc sa mu zjavil Pán a povedal: „Buď silný! Lebo ako si svedčil o mne v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť aj v Ríme.“ (Sk 23, 11) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Liste Židom v 5. kapitole od siedmeho po deviaty verš takto:

„Ježiš v dňoch svojho pozemského života mocným hlasom a so slzami prednášal modlitby a prosby tomu, ktorý ho mohol zachrániť pred smrťou, a bol vypočutý pre svoju bohabojnosť. A hoci bol Synom, vo svojom utrpení sa naučil poslušnosti, a keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, čo ho poslúchajú.“ (Žid 5, 7-9) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 293. 2-4. verše: „On prvorođený je..."

Vzdych: „Lepšie je byť trpezlivý ako hrdina, lepší je ten, čo sa ovláda, než ten, čo dobyje mesto. Lós sa síce hádže do náprsného vrecka, každé rozhodnutie je však od Hospodina.“ (Prís 16,32-33) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 23. kapitola 50-56. veršov: *„Tu istý muž menom Jozef, člen veľrady, dobrý a spravodlivý muž z judského mesta Arimatie, ktorý nesúhlasil s ich rozhodnutím ani konaním a očakával Božie kráľovstvo, prišiel k Pilátovi a vyžiadal si Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna, uložil do hrobu vytesaného v skale, v ktorom ešte nikto nikdy neležal. Bol prípravný deň a už nastávala sobota. Spreádzali ho ženy, ktoré prišli s Ježišom z Galiley. Videli hrob aj to, ako bolo uložené jeho telo. Potom sa vrátili a pripravili voňavé oleje a masti. Ale v sobotu podľa príkazu zachovali pokoj.*

Modlitba: Žehnám Ti, môj nebeský Otče, že si pre a namiesto mňa poslal Svojho Syna, Ktorý nosil vo svojom tele pozemský obraz všetkých hriešnikov. Ježišu Kriste, môj pokorný Veľkňaz, môj verný Spasiteľ, ďakujem Ti, že prebývaš medzi nami a dobre vieš, aké to je žiť v tomto tele. Moja najvnútornejšia bytosť, hlad, bieda, horkosť, zima, chudoba boli súčasťou Tvojho osudu, prijal si spoločenstvo s potom našej tváre, bolesťou zeme a plačom, trpel si na tele i na duši a smrť bola

aj Tvojím údelom. Prosím, Pane, obráť ma teraz k Tvojmu životu a k Tvojej smrti, aby som sa odvrátil od sveta, aby som už nepoznal márnosť, ale opustil ciele svojho života a približoval sa k Tebe osobným nesením kríža. Pomôž mi nasledovať Ťa vo všetkých núdzach a obetiach vďačnosti, aby ma čakalo večné šťastie a privítanie tam, kde podľa mojej viery Ty si a kraľuješ naveky vekov. Baránok Boží, pomôž mi a nenechaj ma zablúdiť, prehovor ma aj teraz, aby sa Slovo živé a účinné dostalo k môjmu srdcu, Tvoje posolstvo preniklo až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzovalo túžby a úmysly srdca. Pre Tvoje rany ma prijmi, Ježišu, a zmiluj sa nado mnou. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 188: „Ó, Ježišu, Ty snímaš hriech sveta celého...“

Vzdych: „Milosť, milosrdenstvo, pokoj od Boha Otca a od Krista Ježiša, nášho Pána.“ (ITim 1,2) Amen.

Biblický text: Kniha Prísloví 27. kapitola 19. verš:
„Ako voda odráža tvár, tak srdce odráža človeka.“

Toľko slov Písma Svätého.

Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Krásne prirovnanie z Knihy Prísloví. Krajšie ani nenájdeme. Pravdivý pohľad na seba, veď kto by z nás, si už neumyl svoju tvár nad hladinou rieky a nepozrel sa do vody, ktorá odrážala našu tvár. Našu podobizeň. Tvoja a m. V tej podobizni sme sa našli a hľadali zmysel všetkého. V našom dnešnom biblickom texte čítame o jednom človeku. Doposiaľ sme o ňom nič nevedeli, ale teraz stojí pred nami krásna charakteristika človeka. Evanjeliá sa zhodujú v tom, že Jozef z Arimatie uložil Ježišovo telo do hrobu. Bol členom veľrady a bohatým mužom. Evanjelista Lukáš ho charakterizuje dvoma črtami, dobrý a spravodlivý muž a očakával Božie kráľovstvo (porov. Lk 1,6; Lk 2,25; Lk 2,38). Milí bratia a drahé sestry! Evanjeliá nezovšeobecňujú: takých ľudí bolo v Jeruzaleme dosť, dokonca aj v sanhedrine, ktorý odsúdil Ježiša (viď. Lk 22,66). Jozef z Arimatie patril medzi tých, ktorí nesúhlasili s rozhodnutím o Ježišovej poprave. Svoje odhodlanie vyjadruje tým, že sa postará o Ježišov pohreb. Ak nechce Ježišovo telo vystaviť

ponižujúcej pohrebnej procedúre, ktorá bola obvyklá pre popravených zločincov, musí konať do západu slnka. Nebolo to však bez rizika, Rimania však s radosťou vydali telá popravených svojim príbuzným. Jozef Arimatie však nebol ani príbuzný, ani člen jeho rodiny. Jozef z Arimatie prijíma od Piláta Ježišovo telo a sňal ho z kríža. Vykonal aj obrad pomazania a balzamovania. Na rozdiel od Jána (viď. Jn 20, 6-7), ktorý spomína plachtu aj šatku, evanjelista Lukáš hovorí len o jedinom plátne, do ktorého bolo zavinuté Ježišovo telo. Nakoniec Ježišovo telo uložil do skalného hrobu, zrejme do svojho, nového, ktoré bolo vhodné pre Mesiáša. Takéto skalné hrobky možno vidieť v Palestíne aj dnes. Úzky vchod vedie do malej miestnosti a telo bolo uložené na ľavej strane zeme a vchod bol uzavretý kameňom, ktorý sa nedal ľahko odvaliť. Päť aktívnych slovies, ktoré charakterizujú Jozefa z Arimatie. Päť aktívnych slovies, ktoré boli symbolom jeho čínorodého pôstu. Päť slovies, z ktorých tri sa vzťahujú na Ježišovo telo: *„Keď ho sňal, zavinul ho do plátna, uložil do hrobu vytesaného v skale, v ktorom ešte nikto nikdy neležal.“* Jozef z Arimatie Ježišovi dal úctu, vtedy keď to najviac potreboval a ten človek, ktorého doposiaľ nikto nepoznal, spoznali podľa toho, ako spoznal On Pána v pokore a v láske, lebo sa blížil sobotňajší večer. To zdôrazňuje hodnotu toho, čo urobil Jozef z Arimatie: kvôli pohrebu sa stal nečistým a nemohol sa zúčastniť sviatku, ktorý symbolizoval najväčšiu spásu v živote Izraela, a to vyslobodenie z otroctva, z Egypta. Človek celým srdcom a jeho ľudskosť v čase neľudskosti, pomsty a zrady. Sedel tam, kde to všetko vyriekli, a zrazu stojí tam, kde je všetko jeho a zbavuje sa všetkého pre mŕtveho Ježiša. Očakával Božie kráľovstvo a dočkal sa, a to v osobe Ježiša. Ľudské srdce zakúsilo Božie „čelom vzad!“, a Jozef z Arimatie nekoná na povel, ale podľa srdca. Srdcovúce momenty v živote Jozefa z Arimatie. Srdce, ktoré odráža človeka a pritom videl, že Ježiš skutočne zomrel. To nebola len idylka filmu na sobotu večer, ale spásonosný skutok, ktorý sa opravdivo stal za neho, pre neho a namiesto neho. Na to odpovedá človek svojou činnosťou.

Drahí bratia a milé sestry! Ježiš má nasledovníkov aj tam, kde by sme nato ani nepomysleli. Jozef z Arimatie prijal všetko, pretože jeho srdce patrilo Pánovi. Mesiáš, Ktorý stál pred ním, a v ňom spoznal Krista a pre neho sa stalo naplnením Izaiášových prorociev. Boh odpúšťa čas skrytosti vo chvíli, v ktorej srdce odráža človeka. On chápe vnútorný boj každého z nás, ale tajne nie je možné vojsť do Božieho kráľovstva. Musíme sa priznať k Ježišovi, Ktorý nás skôr miloval. Svoju príslušnosť k Ježišovi je potrebné svedectvom zapečatiť už tu na zemi. Pre Krista možno prinášať rôzne obete. Nieкто viac, nieкто menej, dôležité je, že dávam práve to a presne vtedy, keď príde ten pravý čas. Zadržané obete v našich životoch často necítiť ako obeť vďaka, ale sú len momentky pre radosť a Boh ich neprijíma ako obeť Kainovu. Tieto obety neprinášajú radosť zo srdca, iba horkú chuť. Niekedy sa Božej veci chopia ľudia, o ktorých by sme si ani nepomysleli. Vo svojej tichosti však robia pre Krista oveľa viac ako ktorýkoľvek učeník, ktorý drží meč, chce bojovať a zomrieť pre Krista, ale v bojovosti je nemotorný, zdráha sa, a nakoniec povie osobne nie pred svetom na osobu Ježiša Krista.

Záver pohrebnej scény sa prelína s epizódou žien pri hrobe, ktorou sa začína ďalšia kapitola, teda „rozprávania“ o zmŕtvychvstaní. Deň „prípravy“ slúžil na prípravu na slávenie Veľkej noci. Sobota už prichádza, hovorí Lukáš. Na vykonanie celého procesu pomazania a balzamovania teda nezostal čas. Ženy sú spokojné, keď vidia, kde bol Ježiš uložený. Potom sa urýchlene vrátia domov, aby pripravili masti potrebné na jeho balzamovanie. Podľa zákona trávia sobotu v pokoji a na „nedeľu“ sa pripravujú na návrat k hrobu za úsvitu. Ženy boli svedkami aj Ježišovho pohrebu. Videli, kam uložili Ježišovo telo. Evanjelium nám zdôrazňuje, že Ježiš skutočne zomrel. Na druhej strane to naráža na to, že nečakali Jeho vzkriesenie. Milovali Ježiša, ale neverili Jeho sľubom. Drahí bratia a milé sestry! Statočná žena, žena v domácnosti je zdrojom správ. Záleží však na tom, aké novinky prináša. Dobrú novinu! Áno, potrebujeme len to! Správu

o smrti Ježiša! To už menej. Cirkev sa nepripravuje na Ježišov pohreb, ale na Ježišovo vzkriesenie. Táto správa je dôležitá len kvôli vzkrieseniu. Pri Ježišom hrobe stojí spoločenstvo ľudí, ktorým srdce bije na správnom mieste. Spoločenstvo úprimných. Spoločenstvo vzácneho Krista, ktorí konali a sú schopní konať všetko len na Jeho slávu. Veria i neveria. Ich očakávania ohľadom Božieho kráľovstva sa naplnili, alebo nenaplnili. Všetko, čo sa stalo Ježišovi, bolo dôležité. Ženy, ktoré poznajú Ježišove slová. Hlásajú správy. Duchovné echo, ktoré ich pripravuje. Duchovné echo, ktoré nakupuje. Duchovné echo, pre ktoré je dôležité pomazať Ježišovo telo podľa zákona. Ženy, ktoré nepraktizujú hobby kresťanstvo. Nehovoria, že je mŕtvy, takže je po všetkom. Je pre nich dôležité aj po Ježišovej smrti, všetko. On je jediným prostriedkom dobrej noviny, teda evanjelia. Ježiš zomrel za nás a my máme živého Pána. On sa vráti. Všetko sa v Jeho osobe naplnilo nad očakávania. Aj my na Neho môžeme čakať ako Jozef z Arimatie. Medzi človekom a človekom je príbuznosť a podobnosť vo vzhľade a myslení. Spoznávame sa v správnych črtách a hľadáme sa. Takto Pán chce, aby sa jeho črty odrážali v nás. Ale to je možné len vtedy, ak dostaneme silu, ktorá pochádza z pohľadu na Neho. Vtedy človek pochopí, o čom rečnil apoštol Pavol: *„Lebo predovšetkým som vám odovzdal, čo som aj sám prijal, že podľa Písem Kristus zomrel za naše hriechy, že bol pochovaný a tretieho dňa vzkriesený podľa Písem.“* (IK 15,3-4) Práve preto musíme neustále pozerať na Pána. Hladina vody nám už nepomáha. Na Jeho Slávu, na Jeho zmŕtvychvstanie sa treba dívať: *„Keď my všetci s odhalenou tvárou akoby v zrkadle pozeráme na slávu Pána, premieňame sa na taký istý obraz v stále väčšej sláve – a to všetko mocou Pána, ktorý je Duch.“* (IIK 3,18) Jedine On vie meniť, zmeniť, premeniť na svoj obraz človeka, ktorému srdce hľadá a následne odráža život v Ňom nájdený. To je živá viera, pretože to už nie hladina vody, ale krv Ježiša Krista, ktorá bola vyliatá na kríži pre mňa, za mňa, za nás. Len On vie povedať áno, len On vie srdce človeka uchvátiť Svojou láskou. Len On vie povedať áno, na to, čo doposiaľ bolo skryté, alebo Ho nasledovalo iba

v pochybnostiach. Iba On, skôr narodený, skôr milujúci, skôr za nás umierajúci, skôr pochovaný, zmŕtvychvstaný, Prvý a Posledný. Čo odráža moje a tvoje srdce? Krista, nášho Pána večného, láskavého a poslušného až na smrť? Amen.

Modlitba:

„On vie, ako sme utvorení, pamätá, že sme prach. Človek, ktorého dni sú ako tráva, kvitne ako poľný kvet; sotva ho vietor ovanie, už ho niet, prázdne miesto po ňom ostáva. No Hospodinova milosť je od vekov naveky nad tými, čo sa ho boja...“ (Ž 103,14-17)

„Stále nosíme na tele Ježišovo zomieranie, aby bol na našom tele zjavný aj Ježišov život.“ (IIK 4,10)

„Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boží, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil.“ (Jn 1,18)

„Stratené vyhl'adám, porozháňané zavrátim, poranené obviažem a choré posilním, ale tučné a silné vyhubím. Budem ich pásť, ako sa patrí.“ (Ez 34,16)

„Prebehnite ulicami Jeruzalema, pozerajte, skúmajte a hľadajte po jeho námestiach, ak nájdete niekoho, kto by konal podľa práva a dodržiaval vernosť, tak mu odpustím. Aj keď hovoria: ‚Akože žije Hospodin!‘ určite prisahajú falošne.“ Hospodin, či tvoje oči nehľadajú vernosť? (Jer 5,1-3a).“

„Kto je verný v malom, je verný aj vo veľkom, a kto je nespravodlivý v malom, je nespravodlivý aj vo veľkom.“ (Lk 16,10)

„Všetci poblúdili, všetci sa zvrhli, niet nikoho, kto by konal dobro, niet ani jediného.“ (Ž 14,3)

„Vchádzajte tesnou bránou! Veď priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Mt 7,13-14)

Modlitba Pánova

Ofera: „Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud.“ (Lk 1,68)

Požehnanie: „Izraeliti volali k Hospodinovi o pomoc a Hospodin im poslal záchrancu, ktorý ich vyslobodil.“ (Sud 3,9) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 381: 3-4. verše: „Na cestách môjho života...“